

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Přijď mezi nás
MARKORP
Uzel v Koruně
S písničkou mě baví svět
Stojím tu už celá staletí
Školní kola soutěží
Zájezd do Vídně
Rozhovor s paní učitelkou Trubačovou
... a mnohé další

**Školní rok
2018 / 2019
2. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS**

MAZEC

PŘIJĎ MEZI NÁS

Soukromá střední škola manažerská
a zdravotnická sídlí v Břeclavi.
Tam Vás na dobrá povolání,
dámy a páni, rádi připraví.
Nemusíš být z posilovny korba,
marketing a mediální tvorba
zaručí Ti solidní práci,
nedělám si legraci.

Na tu naši školu manažerskou
a zdravotnickou přihlášku si dej.
S učivem Ti rádi poradíme
všechno, co víme, jen vytrvej.
Při činnostech praktické sestry
prožiješ si život velmi pestrý,
budeš mít solidní práci,
nedělám si legraci.

M. Zachodil

MARKORP – slovo pana ředitele

Studentská firma Markorp vznikla z iniciativy JACZECH. Jedná se o jedinečný vzdělávací program, do kterého se zapojila i Soukromá SOŠ manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav, konkrétně žáci třídy MM3.

Program JA Czech pomáhá mladým lidem rozvíjet jejich potenciál. Studenti si na vlastní kůži zkusí, jaké to je být zaměstnán ve firmě Markorp nebo tuto společnost rovnou vést k prosperitě. Od výběru výrobku či služby, sestavení právního

rámce studentské firmy, vytvoření podnikatelského plánu, získání kapitálu, rozdělení pracovních úkolů, výroby produktů či poskytování služeb až po likvidaci firmy a sestavení výroční zprávy.

Markorp se zabývá výrobou šumivých bomb do koupel nazvané Bath Bomb. Ručně vyráběné bomby jsou neustále pod dohledem, aby splnily Vaše očekávání. Výrobky neustále inovujeme a snažíme se dosáhnout nejlepší kvality, jakou Vám může Markorp nabídnout.

Michal Punčochář, MM3

MARKORP – pohled zaměstnance

Na začátku třetího ročníku jsme se dozvěděli, že budeme mít studentskou firmu. Michal na tom pracoval už o prázdninách, a tak se stal jejím ředitelem.

Moje očekávání ohledně tohoto projektu bylo úplně odlišné od reality, která nastala. Každý jsme si rozdělili pozice ve firmě a začalo se. Vymyslet název, logo a hlavně to, co budeme vyrábět. Rozdali jsme dotazníky po škole a potom jsme se rozhodli, že budeme dělat šumivé bomby do koupele. Začali jsme

s výrobou. Ze začátku to byla hrůza, bomby nám praskaly, rozpadaly se a nic nešlo podle plánu. Častokrát to bylo dost o nervy. Provoz i řízení firmy. Časem jsme trochu pozměnili složení produktu a technologický postup jeho přípravy, takže se nám začalo celkem dost dařit.

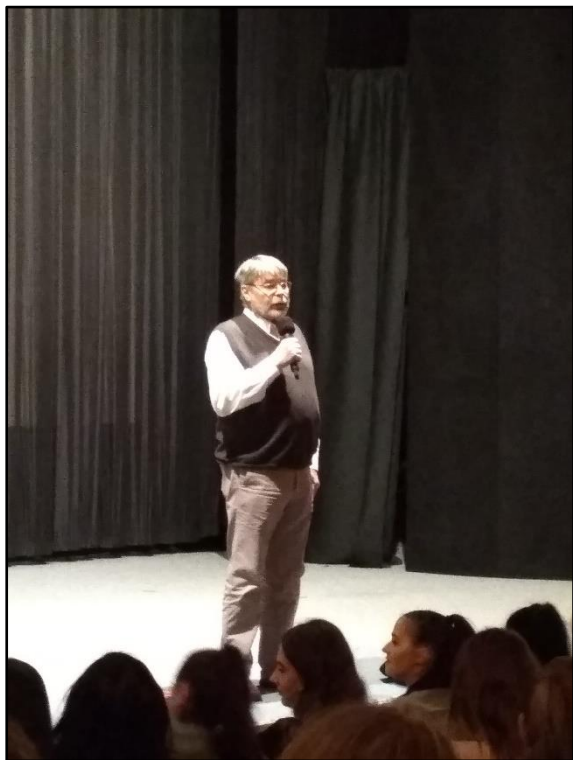
Zatím jsme vyrobili přes 100 bomb a hodně se nám podařilo prodat. Ještě nás čeká veletrh v Praze. Snad všechno dobře dopadne, něco málo vyděláme a projekt v dubnu úspěšně ukončíme.

Pavla Králová, MM3

UZEL V KORUNĚ

Ve středu 14. listopadu 2018 se celá naše škola byla podívat na přednášku

s názvem „Plánované rodičovství“. Popravdě řečeno, nevěděla jsem, co si od této akce mám slibovat, a nakonec to bylo něco, co jsem tedy příliš nečekala.

Přednáška se konala v břeclavském kině Koruna. Jakmile se žáci uklidnili a přestali dělat hluk, přišel na pódium starší pán, na první pohled povědomý. Uvědomila jsem si, že ho znám z televizní reklamy. Představil se nám jako Radim Uzel, doktor gynekologie.

Zpočátku jsem si myslela, že to bude nuda a po půl hodině budu chtít odejít, ale nakonec byla akce dost zajímavá.

Lektor byl totiž velmi vtipný a vše bral s nadhledem, ale rovněž nás poučil o důležitých věcech, týkajících se sexu a různých nebezpečí spojených s ním.

Pan dr. Uzel nám vykládal různé vtipné historky ze své praxe a celé kino se smálo. Vládla tam příjemná atmosféra.

Přednáška spočívala v poučení o rizicích, kterým můžeme čelit díky sexu, jaké aktivity jsou od kterého věku legální, ale také proč je sex pro nás důležitou součástí života. Vyslechli jsme si také informace o nebezpečném nárůstu obyvatel na Zemi a jaký to má důvod.

Také jsme se dozvěděli, jak se za léta změnil názor na sex, jak k němu přistupovali lidé na začátku 20. století a jak k němu přistupují dnes.

Celkově bych akci zhodnotila jako velmi zábavnou, ale také poučnou a myslím, že si každý z nás z ní něco odnesl.

Karolina Rostock, MM2

S PÍSNÍČKOU MĚ BAVÍ SVĚT

Karolína Polominiová studuje již třetím rokem v oboru Zdravotnický asistent, ale ve svém volném čase se věnuje ušlechtilé zálibě – zpěvu. Jako kolega z hudební branže jsem ji tedy trochu vyzpovídal.

Jak jste se dostala ke zpívání?

Už od malička jsem měla k hudbě blízko. Měla jsem to štěstí, že v Šakvicích byl folklorní soubor Hanýsek, kde jsem zpívala a tancovala už od školky. Čím starší jsem byla, tím víc mě lákaly hody a vše okolo nich. Vzorem mi byla moje mamka, která zpívala v Lácarance. Jednou přišla domů s tím, že tato kapela hledá zpěvačku na první hlas, tak jsem řekla, že bych to chtěla zkusit. Šla jsem na zkoušku a ono mi to vyšlo.

Se kterými kapelami jste už vystupovala?

Vzhledem k tomu, že zpívám jeden rok, tak jsem si ještě netroufla hostovat v jiné kapele. Stejně jako všechno na světě chce i zpívání svůj čas. Ale ne, že by nabídky nebyly. :-D

Před jakým publikem se Vám zpívá nejlíp?

Z koncertů, hodů a plesů mám zaručeně nejradši publikum na hodech. Dělá mi radost, když vidím, že se lidé baví a známé písničky si zpívají s námi.

Které země jste s hudbou a zpěvem navštívila?

Lácaranka je tuzemská hodová kapela a za loňský rok měla obsazené všechny termíny pro domácí působení.

Z vlastní zkušenosti vím, že při vystoupení se zažije i dost legrace. Zažila jste i Vy nějakou příhodu, která Vás pobavila?

Každé vystoupení přináší veselé historky, kterými se nejvíce baví kapela. Bohužel ve většině případů nepublikovatelné.

Máte štěstí, že jste se narodila do muzikantské rodiny. Můžete prosím čtenářům přiblížit hudební aktivity Vašich rodičů a bratra?

Štěstí to je, ale rozhodně ne jednoduché. Naplánování společného volného času nebývá nejjednodušší. Můj tatka hraje od mládí v šakvické Túfarance na baskřídlovku. Mamka v devatenácti letech začínala zpívat v DH Lácaranka, ale po narození bratra přešla do DH Zlaťanky, kde působila 17 let. V současné době je již třetím rokem zpět v kobylské dechovce. Bratr působí šestým rokem ve Zlaťance jako hráč na trombon.

Jakou písničku máte nejradši a proč?

Krásných dechovkových písní je mnoho, ale mezi mé oblíbené patří valčík Vacenovsků dědinů. Tahle píseň má nádherný text i melodii a v době, kdy jsem ještě nepůsobila v Lácarance, ji mamka na zábavách zpívala pro mě.

(pokračování na str. 7)

Věnujete se i jiným žánrům kromě dechovky?

Zkoušela jsem se zaměřit i na jiné žánry, ale ty mě zkrátka nebavily.

Máte nějakou touhu, nějaký sen, kde byste si chtěla zazpívat? Případně s kým?

Zatím jsem nad tím nepřemýšlela, protože mám před sebou ještě dlouhou cestu, aby to moje zpívání bylo co nejlepší a dělalo radost lidem.

Kde Vás a Vaši kapelu můžeme vidět a slyšet v nejbližších dvou měsících (únor a březen)?

V únoru nás ještě můžete vidět a slyšet na plesech například v Šitbořicích, Němčičkách, Kobylí a v březnu v Popicích.

Za rozhovor děkuje: M. Zachodil

STOJÍM TU UŽ CELÁ STALETÍ – povídka

Stojím tu už stovky let. Lidé kolem mne procházejí každým dnem. Sta, možná i tisíce. Někteří z nich mne velmi obdivují, navštěvují mě o nedělích a já naslouchám jejich trápení, starostem či tajemstvím. Víím o nich vše. Oni o mně nic. Jsem kostel.

Lidé do mne zavítají velmi rádi, neboť pro ně představuji posvátné místo. Cítí se tu

bezpečně. Mé malované zdi a ohromující krása velkolepých obrazů jim dodává pocit jistoty a uklidnění. Pocit, že tu s nimi někdo je. Že nejsou sami.

Ti, co mne stavěli před stovkami dlouhých let, si na mně dali obrovskou práci. Pečlivě vymalovali každou zeď. Vytvořili nádherné a dechberoucí sochy malých buclatých andělíčků, které lidé odjakživa milují. Má okna byla pečlivě pozlacená.

Své návštěvníky bedlivě sleduji. Občas ke mně zavítají různí turisté, fotografové či zvědavci, které zajímá, jakou krásu uvnitř ukrývám. Zpívají se ve mně krásné písně a mé zdi tyto velebné hlasy nádherně nesou. Umím to, co dovede málokdo – vytvořit nepopsatelnou atmosféru pokory a míru.

Žádný člověk, který do mne vkročí, nezůstává bez názoru, pocitu. Najde ve mně až nadpřirozeně uklidňující ticho. Naprostý klid. Lidi, kteří sem chodí pravidelně, znám do všech detailů.

Jsem kostel a dokážu hodně – uklidnit chaos, zastavit zmatek a snad i čas.

*Karolína Rostock, MM2
Ilustrace: Pavlína Babičová, ZA2*

VÝSLEDKY ŠKOLNÍCH KOL SOUTĚŽÍ

Olympiáda v českém jazyce

Datum konání: 28. 11. 2018

- 1.-2. místo: Karolina Rostock (MM2)
Barbora Sůkalová (OM4)
3. místo: Veronika Zoubková (OM4)

Olympiáda v německém jazyce

Datum konání: 6. 12. 2018

1. místo: Daniela Roszkos (ZA2)
2. místo: Adéla Wunschová (MM2)
3. místo: Tereza Kuřitková (MM1)

Olympiáda v anglickém jazyce

Datum konání: 12. 12. 2018

1. místo: Jan Vaicenbacher (OM4)
2. místo: Alessandro Rittacco (MM2)
3. místo: Karolina Rostock (MM2)

Psychologická olympiáda

Datum konání: 10. 1. 2019

1. místo: Aneta Pošustová (ZA3)
2. místo: Hana Vavřínková (ZA3), Pavlína Babičová (ZA2)
3. místo: Ondřej Bařka (ZA3), Tereza Šedivá (ZA2)

Všem „medailistům“ upřímně gratulujeme a postupujícím přejeme mnoho zdaru v dalším průběhu soutěží!

-mz-

ZÁJEZD DO VÍDNĚ

Dne 14. 12. 2018 se jeli vybraní žáci naší školy podívat na památky a na vánoční trhy do Vídně. Hodně jsem se těšila, jelikož jsem na vánočních trzích ve Vídni nikdy nebyla a celkově jsem rakouskou metropoli v zimě ještě neviděla.

Dvouhodinová cesta autobusem mi utekla velmi rychle, protože jsem si sedla na konec autobusu, kde seděli třetíci, s kterými byla švanda, a cesta tím pádem utekla rychle. Památky ve Vídni byly ohromné, ale bohužel jsme u nich strávili jen chvíli a zhruba po hodině a půl jsme šli na trhy, kde jsme měli hodinový rozchod. Prošli

jsme všechny stánky s jídlem, vánočními ozdobami, různými dekoracemi a tak dále. Koupila jsem si akorát jablko v karamelu, plyšového soba pro sestru a sůl do koupele pro mamku.

Cesta nazpět utekla také rychle, jelikož kluci celou cestu zpívali a byla to stejná legrace, jako když jsme jeli tam. Výlet se mi celkově líbil a jela bych příští rok klidně znovu.

Justýna Zajícová, MM1

PRVNÍ POMOC VE TVRDONICÍCH

Aby dětem lépe ubíhalo čekání na Ježíška, navštívili jsme dne 19. 12. 2018 ZŠ ve Tvrdonicích s ukázkami první pomoci. S paní učitelkou Zámečnickovou jsme zahájili důkladnou přípravu již týden před zmíněnou akcí.

Nachystali jsme ukázky několika modelových situací zranění, které je potřeba umět zvládnout ošetřit a poskytnout tak první pomoc. K nim patřily například polohování zraněných, obvazová technika, resuscitace, první pomoc při popáleninách a tepenném krvácení. Všechno bylo potřeba dopředu nachystat a zjistit si co nejvíce informací, abychom dětem znalosti mohli co nejlépe předat.

Mezi jedny z nejtěžších na přípravu ukázek zranění patřily popáleniny a tepenné krvácení. Holky se však tohoto úkolu ujaly velmi svědomitě a zranění vypadala tak věrohodně, že u dětí měly největší úspěch. Abychom se přesvědčili, jak jsou děti pozorné, tak jsme je vyzkoušeli, jak poslouchaly náš výklad a své nově získané znalosti nám musely předvést.

Protože byli žáci šikovní a naše povídání si zapamatovali, měli jsme radost, že jsme pro ně dokázali nachystat akci zajímavým způsobem. Jako ocenění naší snahy jsme dostali výborný oběd, kterým jsme se se základní školou rozloučili.

Karolína Polominiová, ZA3

VÝPRAVA DO NAŠÍ NEDÁVNÉ MINULOSTI

Měsíc filmu na školách se koná od roku 2004 každý listopad na stovkách základních a středních škol po celé České republice. Zapojené školy pořádají projekce filmů s tématem československých dějin a zvou hosty (pamětníky, filmaře, protagonisty filmů, historiky) na pofilmové debaty.

Dne 13. 11. 2018 jsme si na naší škole promítli dokument „Ztracená duše národa: Ztráta tradice“. Hostem byl pan Cyril Michalica, předseda břeclavské pobočky Konfederace politických vězňů, který nám mj. vypravoval o tom, co zažil v brněnské věznici na Cejlu v 50. letech minulého století.

Po komunistickém převratu v únoru 1948 pomáhal lidem při jejich emigraci do Rakouska. Byl členem tajné skupiny, která v srpnu r. 1950 na protest proti kolektivizaci zemědělství zapálila

družstevní stoh. Jako jediný ze čtyř pachatelů skončil ve vězení. Pár měsíců strávil ve vazbě v Brně na cele, ve které za první republiky pobýval pozdější „dělnický“ prezident Klement Gottwald. Hned vedle se nacházela obávaná cela smrti, kde přišla o život řada politických vězňů.

Protože mu v té době ještě nebylo 18 let, strávil další tři roky v nápravném zařízení pro mladistvé v Zámrsku (okres Ústí nad Orlicí). Potom měl obrovské problémy s hledáním zaměstnání.

Bylo velmi zajímavé poslouchat jeho příběhy a zážitky, které nebyly zrovna moc příjemné. Na konci svého povídání nám přečetl verše o svém věznění a odpověděl na několik všetečných otázek.

Žáci MM1 a PS1

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU TRUBAČOVOU

Proč jste se rozhodla stát se učitelkou?

Již od malička jsem chtěla být paní učitelka. Bavilo mě se učit a předávat zkušenosti dál. Inspirací byla pro mě moje ruštinářka, které jsem se chtěla podobat. Bavila mě ruština, ale i matematika či občanka.

Kde jste studovala?

Na Ostravské univerzitě obor obchod a služby a na Univerzitě Palackého v Olomouci, aprobace občanská nauka a základy společenských věd.

Baví Vás toto povolání?

Přestože učím víc jak 20 let, můžu říci, že mě učitelství stále baví. Toto povolání je nesmírně smysluplné, ale i zajímavé. Každý den je jiný a žáci dokážou opravdu překvapit.

Co Vás na Vašem povolání baví nejméně?

Když to řeknu lidově – papírování! Neustále musíte něco vyplňovat, dopisovat, vykazovat, a hlavně vše v několika kopiích. I toto je však součástí pedagogické práce.

Byla jste odjakživa učitelkou nebo jste dělala jiné i jiná povolání?

Ne, pracovala jsem ve firmě na různých pozicích.

Co ráda děláte ve svém volném čase?

Pokud mám volnou chvíli snažím se být co nejvíce s rodinou. Mám dvě vnoučata, Elišku a Petříka, která jsou moje zlatíčka. Taký ráda chodím na procházky s naší fenkou Mikynou.

Líbí se Vám na této škole?

Ano, škola je rodinného typu, má příjemné prostředí a dobrý kolektiv.

Kdybyste se mohla vrátit v čase, rozhodla byste se opět stát se učitelkou?

Určitě ano, tato práce mě naplňuje.

Máte nějakého studenta, na kterého jste hrdá, protože něčeho významného dosáhl?

Za dobu mé praxe jsem měla hodně studentů, kteří přes různé problémy a hendikepy zvládli úspěšně dostudovat, založit vlastní firmu, nebo se stali úspěšným zaměstnancem. Jmenovat jednoho by asi nebylo fér.

Co byste vzkázala novým studentům této školy?

Chtěla bych jim vzkázat, že naši učitelé jsou zde pro ně, aby jim pomohli zvládnout učivo a připravit je nejen na maturitní zkoušku, ale i do běžného života.

Ptala se: Karolina Rostock, MM2

KLAUN U ZA3

Dne 11. ledna 2019 jsme měli seminář na téma „Nemocniční klaun“. Pan David Najbrt přišel na dvě hodiny, aby nám toto téma vysvětlil a objasnil jeho smysl. On sám je již několik let v tomto oboru profesionálně vyškolen.

Jako první nám vysvětlil náplň této dobrovolnické činnosti, která nás naprosto zaujala. Jejich úkolem totiž je, aby rozdávali radost a smích lidem v nemocnicích při jejich boji s nemocí a odkláněli tak pozornost od strachu a bolesti. S každým pacientem je však potřeba zacházet individuálně, a tak nám názorně předvedl improvizální představení, jak by to mělo a nemělo vypadat. Dokonce si do své scénky přizval

i našeho spolužáka, který si mohl různé situace vyzkoušet.

Poté jsme měli prostor na otázky, které nás zajímaly. Na všechny nám odpověděl a my se tak díky tomu dozvěděli, že pracuje jako evangelický farář nebo že tento koníček není jen pro muže, ale může být i pro ženy.

Celá akce probíhala zábavnou formou a byla velice zajímavá. Na jejím konci jsme všichni dostali magazín Humorin a červené nosy na památku. Díky tomuto semináři máme nový úhel pohledu na nemocné a trpící lidi. Teď už chápeme, že někdy má jeden úsměv větší sílu než naordinované léky.

Karolína Polominiová, ZA3

STALO SE...

- 9. a 16. listopadu 2018 proběhlo v hotelu IMOS stužkování žáků maturitních ročníků.

- 10. listopadu 2018 se dobrovolníci z naší školy zúčastnili Národní potravinové sbírky.

- Dne 8. listopadu třídy MM2 a OM4 navštívily akci Břeclavský fortel.

- 5. prosince 2018 se vybraní žáci tříd MM1 a PS1 zúčastnili mikulášské obchůzky. Spolu s paní učitelkou Mgr. Janou Trubačovou a Mgr. Hanou Ciprysovou udělali radost nejen u nás ve škole, ale i dětem v MŠ Dukelská, v břeclavské nemocnici Břeclav a v azylovém domě v Poštorné.

- Týž den, tedy 5. 12. se žáci ZA3 a MM3 zapojili do zimních Srdíčkových dnů. Vybrali finanční částku **6 900,- Kč**, která bude využita na pomoc dětem se závažnými onemocněními. Od organizace Život dětem obdrželi písemné poděkování.

Soukromá SOŠ manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

Školní ples

*v Dělnickém domě v Břeclavi
dne 8. 3. 2019 ve 20:00 hodin*

*ķ tanci a poslechu hraje DJ Radim Blažek
Vstupné : 150,-- předprodej v kanceláři
200,-- na místě*

Vstupenky ķ zakoupení v kanceláři školy, tel.: 519 326 067

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

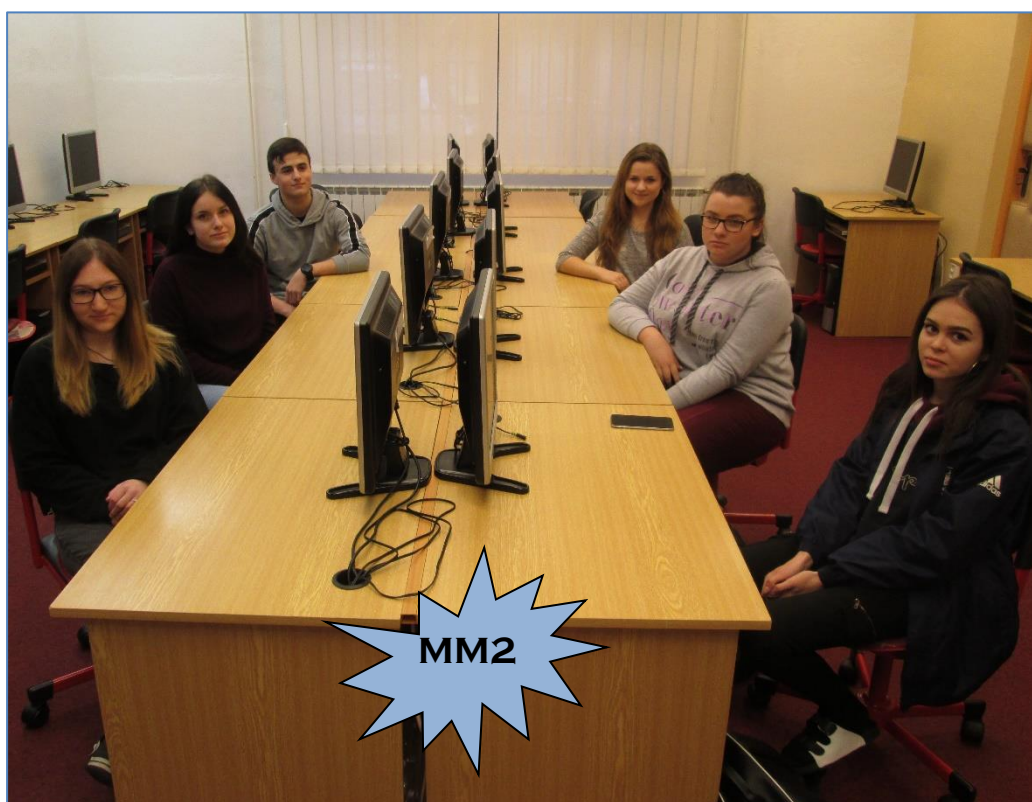
Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2018/2019):

Jankovičová Martina
Konečná Lucie
Limová Daniela
Ritacco Alessandro
Rostock Karolína
Wunschová Adéla

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz